

paa Statens Budgetter til Jærnbaneanlæg, og i alle de Egne, hvor vi have Baner, og hvor man har ofret store Summer for at faa Jærnbaneanlæg, dels private, dels Statsbaner, vilde man søle sig meget brostholden ved, at Statens Overskud hvert Aar anvendes til ny Baneanlæg i Stedet for at komme Befolkningen til gode til at fremme almenyttige Formaal (Fogtmann: Som vi ikke kende). Nej, Fremtiden kende vi i det hele taget ikke. Det ærede Medlem har talt saa meget om Fremtiden, men ogsaa for det ærede Medlem er den jo en lukket Bog. Der er jo dog ikke en Kommune her i Landet, hverken Bykommune eller Landkommune, Amtskommune eller Sognekommune, undtagen de have optaget Laan, naar der var Tale om større ekstraordinære Udgifter, f. Eks. til Baner, til ny Veje, til Skoler, Fattighuse o. s. v., saa er der ingen Kommune i Landet, der finder paa at ville lægge saadanne store ekstraordinære Udgifter paa den nuværende Generation, de ville fordele Udgifterne paa et længere Aaremaal, i Reglen et eller to Slægtled, derved at de optage Laan. Det ærede Medlem udtalte, at man ikke ved, hvilke Krav der ved næste Valg ville blive stillede til den fremtidige politiske Førelse. Det er ganske rigtigt, men saa megen Tillid har jeg til Fremtiden og til Vælgerne, at jeg ikke tror, at Vælgerne ved næste Valg absolut ville stille det Krav, at vi skulle søge at komme tilbage saa hurtigt som muligt til provisoriske Tilstande, det kan det ærede Medlem være aldeles overbevist om (Modsigelse af Fogtmann); der har jeg en anden Opfattelse, det ærede Medlem kan have et Ønske i saa Henseende, men det er sikkert et Ønske, som Vælgernes store Flertal her i Landet ikke deler. Det ærede Medlem mente ikke, at der var opnaaet snyderlig Tryghed for Fremtiden derved, at vi havde faaet en regelmæssig Finanslov, idet Finansloven jo kun gælder for et Aar, sagde det ærede Medlem. Finansloven gælder jo aldrig for mere end et Aar, og naar det ærede Medlem ikke mente, at det ydede Sikkerhed, at man har regelmæssige Tilstande, maa det ærede Medlem være paa det rene med, at en absolut Sikkerhed gives aldrig under noget Forhold, og det er hvert af Tingenes Ret, om de ville, at nægte Finansloven, men det er noget, de kunde gøre i Fortiden, ligesom de kunne gøre det i Fremtiden, og jeg har den Tillid, at der i Fremtiden vil være et Flertal her i Landet, som vil bestræbe sig for at opretholde ordinære Tilstande, fordi det vil indse, at det kun er derigennem, at Vælgerne gennem deres Lovligt valgte Tilidsmænd kunne øve den Ind-

flydelse, de have Ret til at øve baade paa Statsstyrelsen og Lovgivningen. Saa længe der ikke var regelmæssige Tilstande, havde jeg ikke kunnet give mit Samtykke til et Statslaan, da man ikke vidste, hvorledes Statens Midler vilde blive anvendte. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem anerkender, at vi have regelmæssige Tilstande, der er visse Røster, der lyde fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, om hvilke man skulde tro, at de mente, at vi fremdeles havde uregelmæssige Tilstande. Naar det ærede Medlem sagde, at man havde styret efter Princippet at lade Udgifterne rulle, fordi det lige saa godt kunde gaa til Navnene som til Kragerne, saa er det et Princip, som jeg ikke billiger, og hvis det ærede Medlem har haft et saadant Princip, saa er det bedst at komme bort fra det jo for jo hellere, det er et slet Princip. Det ærede Medlem mente, at hver Tid vilde rejse ny Krav, og derfor skulde man ikke ved saadanne Statslaan binde Fremtiden. Det forekommer mig, at denne Udtalelse fra det ærede Medlem inarere argumenterer i Retning for Statslaan end mod Statslaan, thi en nødvendig Betingelse for at fyldestgøre de almindelige Krav, som stilles hvert Aar til Statskassen, er dog, at der kan tilvejebringes Overskud eller de fornødne Midler paa de aarlige Budgetter til Tilfredsstillelse af de almindelige Krav. Det ærede Medlem vil se, at i Aar er der Haab om, at det Overskud, man har opsparet, dog i nogen Maade vil komme Befolkningen til gode, dels ved Hjælp til Alderdomsforsørgelse, dels ved Bidrag til By- og Landkommuner. (Afbrudelse af Fogtmann.) Ja, det ærede Medlem kan ryste paa Hovedet, men det er dog altid noget, og det er sikkert, at havde vi beholdt de provisoriske Tilstande, som det ærede Medlem synes at ønske, at vi vare blevne i, var intet af det kommet Befolkningen til gode, derom kan det ærede Medlem være aldeles overbevist. Jeg finder det forstaaeligt og forsvarligt, at naar der er Tale om saa store ekstraordinære Udgifter af Statskassen, som der vil blive for at iværksætte disse ny Baneanlæg, at man gaar til Statslaan, og saaledes som den politiske Situation er i Djebliffet, nærer jeg ingen Betænkelse ved at stemme for Statslaan.

A. Thomsen: Naar jeg har forlangt Ordet under denne Sags Behandling, er det for at fremkomme med nogle ganske korte Udtalelser i Anledning af et Vædringsforslag, som jeg har stillet uden for Betænkningen. Vædringsforslaget gaar ud paa, at der i Lovforslaget, hvor der staar: „En Jærn-